

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený JUDr. Martinem Fejfarčem, LL.M., advokátem
sídlem Josefa Lady 2106/1, 434 01 Most

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2023, č. j.: X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 11. 2023, č. j.: X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4719 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Martina Fejfarčka, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce jako procesní nástupce pana M. S., narozeného dne X a zemřelého dne X (dále jen „účastník řízení“), domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2023, č. j.: X (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 9. 2023, č. j.: X, podle kterého byla účastníkovi řízení pro nesplnění podmínek v § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť nezískal potřebnou dobu pojištění.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné. Účastník řízení předložil pracovní smlouvu ze dne 22. 2. 2017 uzavřenou se subjektem M. Z., IČO: X, ovšem doba pracovního poměru nebyla započtena do doby pojištění pro účely posouzení žádosti. Referentka zpracovávající žádost účastníka řízení potvrdila, že pracovní smlouva bude zohledněna a bude možné učinit rekonstrukci evidenčního listu důchodového pojištění. Účastník řízení byl v dobré víře a v legitimním očekávání, že pracovní smlouva bude dostatečným důkazem k prokázání doby pojištění. Jestliže žalovaná odmítla předmětnou dobu pojištění započítat, nepostupovala v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 3 Ads 88/2008-173, podle kterého Česká správa sociálního zabezpečení disponuje výraznými pravomocemi k odstranění pochybností ohledně splnění podmínek pro nárok na invalidní důchod. Žalovaná mohla a měla využít další prostředky ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, měla vyzvat žalobce k doložení dalších dokumentů prokazujících vznik a trvání pracovního poměru. Postup žalované je v rozporu se zásadou legitimního očekávání a předvídatelnosti práva jako základních principů právního státu. Pokud by měl žalobce informaci, že pracovní smlouva nebude postačovat, předložil by dohodu o ukončení pracovního poměru a výplatní pásky za březen až srpen 2017. Vzhledem k tomu, že tuto informaci neměl, přikládá uvedené dokumenty k žalobě. Dále žalobce upozornil, že účastník řízení podal námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2020, č. j. X, které nikdy nebyly vyřízeny.

III.

Vyjádření žalované a replika žalobce

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě po rekapitulaci průběhu správního řízení a žalobních námitek uvedla, že se žalobní námitky shodují s námitkami proti rozhodnutí prvostupňového orgánu. Podle žalované nezískal účastník řízení potřebnou dobu pojištění a jeho invalidita nevznikla následkem pracovního úrazu, proto mu nevznikl nárok na invalidní důchod. Žalovaná dále uvedla, že příslušnému územnímu pracovišti PSSZ předložila k žalobě nově doložené doklady, a to dohodu o ukončení pracovního smlouvy ze dne 22. 2. 2017 a výplatní pásky za období od 03/2017 do 8/2017. Dle sdělení PSSZ ze dne 8. 2. 2022, resp. 27. 2. 2024 provedlo příslušné územní pracoviště PSSZ na základě žádosti žalované a nově doložených dokladů šetření ve věci pojištění účastníka řízení se závěrem, že zaměstnavatel M. Z., IČO: X, byl v registru zaměstnavatelů v období od 1. 11. 2005 do 19. 6. 2008, v roce 2008 byla provedena tzv. likvidační kontrola, tj. kontrola u zaměstnavatele, který odhlásil posledního zaměstnance. V období březen až srpen 2017 nebyl účastník řízení přihlášen k nemocenskému pojištění u zmíněného zaměstnavatele, když dle zprávy pojišťovny byl účastník řízení v období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2019 osobou bez

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zdanitelných příjmů. Zaměstnavatel M. Z. nebyl vyzván k součinnosti, neboť dne 3. 12. 2018 zemřel. Dodatečně předloženými doklady se nepodařilo zcela věrohodně prokázat trvání pracovního poměru a dobu pojištění účastníka řízení, protože žalovaná nepřistoupila k rekonstrukci evidenčních listů a potvrdila platnost vyhotoveného Oznámení o výsledku řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“) ze dne 14. 6. 2023, které bylo vyhotoveno dle předložené pracovní smlouvy a výpisu ze ZP MV ČR. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

4. Žalobce ve své replice ze dne 15. 3. 2024 setrval na žalobních bodech. Podle žalobce z dosavadního správního procesu plyne, že nebylo realizováno žádné šetření ve věci a neprovedla se rekonstrukce celé záležitosti. Žalovaná byla povinna účastníka řízení seznámit s výčtem a obsahem provedených důkazů, ale i s úvahami, jimiž se řídila při hodnocení důkazů. Žalobce neměl kvůli liknavému přístupu žalované reálnou šanci jakkoli ovlivnit posouzení věci. Žalovaná nezjistila skutkové okolnosti dle zásady materiální pravdy do takové míry, aby dokázala kvalifikovaně rozhodnout o žádosti účastníka řízení, ačkoli jí poskytoval maximální součinnost.
5. Žalovaná ve vyjádření ze dne 27. 2. 2025 uvedla, že PSSZ v reakci na započtení tvrzené doby pojištění zahájila řízení dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Poukázala na to, že ačkoliv nedisponuje dokladem o doručení oznámení PSSZ o výsledku řízení ze dne 14. 6. 2023, což nesmí jít k tíži žalobce, nelze přisvědčit uplatněným výtkám na adresu žalované, tedy, že ta fakticky nikdy neprovedla hodnocení předložených listin, či k záležitosti přistupovala nedostatečně. Uvedla, že v rozhodné době po právu vycházela z tehdy dostupného penza informací, a to mimo jiné ze závěrů proběhlého šetření, jež se opíraly o předmětnou pracovní smlouvu, jakož i sdělení ZP MV ČR z 12. 6. 2023. Pozastavila se nad tím, proč žalobce neoznačil ony, blíže nespecifikované „další doklady“ již prve. Žalovaná má za to, že nepopíratelně vyvinula stran event. zápočtu domáhané doby maximální úsilí.

IV.

Obsah správního spisu

6. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
7. Účastník řízení dne 23. 3. 2023 podal žádost o invalidní důchod s datem přiznání od vzniku nároku. Podle Posudku o invaliditě PSSZ – LPS pro Prahu 21 ze dne 24. 4. 2023, č. j.: LPS/2023/535-JZM_CSSZ, šlo u účastníka řízení o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění. Účastník řízení byl invalidní ve třetím stupni dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, přičemž jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %, den vzniku invalidity byl stanoven k 6. 11. 2019.
8. Žalovaná dne 4. 9. 2023 vydala prvoinstanční rozhodnutí, podle něhož se účastníkovi řízení, který před skončením řízení o žádosti zemřel, žádost zamítá z důvodu nesplnění podmínek v § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Vzhledem k tomu, že účastník řízení získal v rozhodném období od 6. 11. 2009 do 5. 11. 2019 pouze 179 dnů pojištění a v rozhodném období od 6. 11. 1999 do 5. 11. 2019 pouze 9 roků a 328 dnů pojištění, nesplnil podmínku potřebné doby pojištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

9. Dne 20. 10. 2023 podal žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí, doručenému dne 21. 9. 2023, námitky, v nichž konstatoval, že z požadovaných deseti let účastníkovi řízení chybí pouhých 37 dnů. V řízení přitom byla předložena pracovní smlouva se subjektem M. Z., IČO: X, za období od 1. 3. 2017 do 31. 10. 2017, jež ovšem nebyla započtena do evidenční doby. Účastník řízení měl vzhledem k tvrzení referentky sepisující jeho žádost o invalidní důchod za to, že tato pracovní smlouva bude dostatečným důkazem k prokázání evidenční doby.
10. V napadeném rozhodnutí žalovaná potvrdila prvoinstanční rozhodnutí, když námitky žalobce byly shledány nedůvodnými. Na základě pracovní smlouvy ze dne 22. 2. 2017 nemohl být vyhotoven evidenční list důchodového pojištění, poněvadž byla sporná existence výdělečné činnosti v období od 1. 3. 2017 do 31. 10. 2017. Účastník řízení nebyl u subjektu M. Z., IČO: X, přihlášen a nebylo za něj odváděno sociální a zdravotní pojištění. Podle výpisu ze Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra České republiky ze dne 12. 6. 2023 byl účastník řízení v období od 1. 1. 2012 do 31. 10. 2019 osobou bez zdanitelných příjmů. Pracovní smlouvou nebylo nijak prokázáno, že zaměstnání bylo ke dni 1. 3. 2017 zahájeno a že trvalo po celou sjednanou dobu, tím méně pak bylo prokázáno splnění podmínek v § 8 a § 11 zákona o důchodovém pojištění. Období od 1. 3. 2017 do 31. 10. 2017 nelze účastníkovi řízení započítat jako dobu důchodového pojištění. Účastník řízení získal v rozhodném období od 6. 11. 2009 do 5. 11. 2019 pouze 179 dnů pojištění a v rozhodném období od 6. 11. 1999 do 5. 11. 2019 pouze 9 roků a 328 dnů pojištění.

V.

Právní posouzení věci soudem

11. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. V daném případě je sporné, zda účastník řízení získal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod
13. Podle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění *„pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.“*
14. Podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění *„potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.“*
15. Podle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění *„potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

16. V projednávané věci je nesporné, že účastník řízení byl od 6. 11. 2019 uznán invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, tj. šlo o invaliditu třetího stupně.
17. Jelikož ke dni vzniku invalidity byl účastník řízení starší 28 let, potřebná doba pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění, která se zjišťuje z posledních deseti roků před vznikem invalidity, t.j. v daném případě od 6. 11. 2009 do 5. 11. 2019, činí 5 let. Dle napadeného rozhodnutí však účastník řízení v rozhodném období získal pouze 179 dnů doby pojištění namísto potřebných 5 roků. Potřebnou dobu pojištění účastník řízení nesplnil ani podle § 40 odst. 2 věty druhé, neboť v rozhodném období získal pouze 9 roků a 328 dnů doby pojištění namísto potřebných 10 roků zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná neuznala jako dobu pojištění období od 1. 3. 2017 do 31. 10. 2017. Žalobce namítal, že v tuto dobu byl zaměstnán u subjektu M. Z., IČO: X, což doložil pracovní smlouvou. Žalovaná nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nepostupovala v souladu se zásadami dobré správy, když jej za daných, shora popsáných skutkových okolností, nevyzvala k doložení dalších dokumentů prokazujících vznik a trvání pracovního poměru a nepoučila jej o tom, jak tuto skutečnost může prokázat.
18. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že primárním důkazním prostředkem k osvědčení doby pojištění je evidenční list důchodového pojištění. Při jeho absenci je však zapotřebí aplikovat obecná pravidla pro dokazování platná pro řízení ve věcech důchodového pojištění, která jsou zakotvena v § 84 a § 85 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Rovněž se použijí obecná pravidla pro dokazování podle § 52 odst. 1 správního řádu (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 12. 2021, č. j. 3 Ads 99/2020-25 či ze dne 14. 3. 2019, č. j. 8 Ads 188/2017-49). Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze přitom k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci, a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 8 Ads 188/2017-49).
19. Zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení výslovně upravuje, jak postupovat v případě sporných dob pojištění. Podle § 85 odst. 5 tohoto zákona *k prokázání doby pojištění lze použít čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu, nelze-li tuto dobu prokázat jinak.*
20. V žádosti o invalidní důchod účastník řízení v rubrice „Přehled o činnostech a náhradních dobách od ukončení povinné školní docházky až do dne podání žádosti o důchod“ uvedl zaměstnání u subjektu M. Z., IČO: X, a předložil pracovní smlouvu. Jak je zjevné z „Oznámení o výsledku řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů“ ze dne 14. 6. 2023, se kterým nebyl žalobce, jakožto právní nástupce účastníka řízení seznámen, období od 1. 3. 2017 do 31. 10. 2017 lze považovat za sporné, neboť účastník řízení nebyl u tohoto zaměstnavatele přihlášen a nebylo odváděno sociální a zdravotní pojištění. Byl doložen výpis ze Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra České republiky ze dne 12. 6. 2023, podle něhož byl účastník řízení v období od 1. 1. 2012 do 31. 10. 2019 osobou bez zdanitelných příjmů.
21. Jestliže zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, nestanoví jinak, platí pro řízení ve věcech důchodového zabezpečení zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). S ohledem na to, že příslušné pasáže zákona o provádění sociálního zabezpečení nijak nevylučují jeho použití, uplatní se i v řízení o invalidním důchodu § 3 správního řádu zakotvující zásadu materiální pravdy, která je dále rozvedena ve vztahu k zajišťování

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

podkladů pro rozhodnutí v § 50 odst. 2 správního řádu. Stejně tak se uplatní i zásady formulované v § 4 správního řádu pro přístup k dotčené osobě. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Podle § 50 odst. 2 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán.

22. Jak Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 61/2012-15, „za zjištění skutkového stavu věci je, v souladu se zásadou materiální pravdy, primárně odpovědný správní orgán vedoucí řízení o invalidním důchodu (srov. § 3 správního řádu) a tento správní orgán je také primárně povinen opatřit podklady pro vydání rozhodnutí (srov. § 50 odst. 2 správního řádu).“
23. Podle názoru soudu žalovaná postupovala v rozporu se zásadami správního řízení zakotvenými v § 4 správního řádu. V rámci prvoinstančního rozhodnutí není o žalobcem uváděné výdělečné činnosti účastníka řízení u subjektu M. Z., IČO: X, vůbec pojednáno, předložená pracovní smlouva nebyla jakkoli hodnocena. K tomu přistoupila až žalovaná v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde konstatovala, že pracovní smlouva ze dne 22. 2. 2017 neprokazuje zahájení a vznik pracovního poměru, jelikož zmíněný subjekt nepřihlásil účastníka řízení coby svého zaměstnance a i u zdravotní pojišťovny byl v této době účastník řízení veden jako osoba bez zdanitelných příjmů. S tímto závěrem však nebyl žalobce v průběhu správního řízení seznámen, nebylo mu umožněno se k němu vyjádřit a nebylo mu tak dáno jakkoliv najevo, že předložená pracovní smlouva k prokázání vzniku pracovního poměru nepostačuje. Samotnou skutečnost, že zaměstnavatel nepřihlásil účastníka řízení a neprováděl zákonné odvody z jeho pracovních příjmů přitom nelze přičítat k tíži účastníkovi řízení. Za situace, kdy žalovaná měla pochybnosti o existenci pracovního vztahu, by účastník řízení poukazoval na předloženou pracovní smlouvu, měla ho vyzvat k poskytnutí jiných důkazních prostředků k prokázání jeho pracovního poměru a v tomto směru jej poučit, a to tím spíše za situace, kdy s výsledkem řízení dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. nebyl žalobce, jakožto právní nástupce účastníka řízení vůbec seznámen. Teprve po případné absenci součinnosti či kdyby vyhodnotila také další předložené důkazy jakožto nevedoucí k rekonstrukci evidenčního listu důchodového pojištění, mohla žalovaná učinit kvalifikovaný závěr o nesplnění potřebné doby pojištění. Žalobní námitka je důvodná.
24. K tvrzenému pochybení týkajícímu se postupu žalované při vyřizování námitek účastníka řízení proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2020, č.j. X je třeba uvést, že se jím soud nemůže zabývat, neboť uvedené rozhodnutí žalované není předmětem přezkumu v nyní projednávané věci. Jako obranu proti takovému postupu mohl účastník řízení využít institutu opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu, případně žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s.

VI.

Závěr a náklady řízení

25. Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil bez jednání a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

26. V dalším řízení bude na žalované, aby se znovu zabývala posouzením sporné doby pojištění účastníka řízení v období od 1. 3. 2017 do 31. 8. 2017, postupovala při tom v souladu se shora uvedenými ustanoveními zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a správního řádu, při dodržení všech procesních práv žalobce a v rámci tohoto posouzení se vypořádala rovněž s listinami předloženými žalobcem k žalobě- dohodou o ukončení pracovního smlouvy ze dne 31. 8. 2017 a výplatními páskami za období od 03/2017 do 8/2017 a pokud je shledá nedostatečnými pro prokázání sporné doby pojištění, žalobce poučila v souladu se zásadami dobré správy o možnosti prokázat spornou dobu pojištění ve smyslu § 85 odst. 5 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Na základě nově učiněných skutkových zjištění pak žalovaná učiní závěr ohledně naplnění i druhé podmínky pro vznik nároku účastníka řízení na invalidní důchod.
27. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za tři úkony právní služby po 1000 Kč, tedy celkem 3000 Kč (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), tj. převzetí zastoupení a dvě písemná podání ve věci samé – žaloba a replika, společně s náhradou hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 3900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zmocněný zástupce žalobce předložil rozhodnutí o registraci k dani z přidané hodnoty, pročež se k částce 3900 Kč přičítá částka 819 Kč na dani z přidané hodnoty a celková částka činí 4719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Praha 1. dubna 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.